

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 184

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 aprilie 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 46 din 23 martie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată	1-3
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
431.	— Ordin al ministrului finanțelor privind prospectul de emisiune al unor certificate de trezorerie cu discount.....	3-4

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 46

din 23 martie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

struite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hidroconstrucția” — S.A. — Sucursala Siriu în Dosarul nr. 1.807/1998 al Judecătoriei Pătârlagele.

La apelul nominal răspunde prezent personal Peteciă Elena, lipsind Societatea Comercială „Hidroconstrucția” — S.A. — Sucursala Siriu, legal citată.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul părții prezente, care solicită Curții Constituționale respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele expuse în raportul întocmit de judecătorul-raportor, pe care și le însușește

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație con-

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece, în legătură cu constituționalitatea prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii anterioare care își mențin valabilitatea și în acest dosar.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 1998 Judecătoria Pătârlagele a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice și bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hidroconstrucția” — S.A. — Sucursala Siriu.

În motivarea excepției s-a susținut că obligarea societății comerciale privatizate la vânzarea locuințelor către titularii contractelor de închiriere prin hotărâre judecătorească, fără consimțământul necesar la încheierea oricărui contract, încalcă dreptul de proprietate al acestora, garantat de Constituția României. Societățile comerciale privatizate nu pot fi obligate prin sentințe judecătorești la înstrăinarea locuințelor, întrucât contractul de vânzare-cumpărare este un acord între vânzător și cumpărător, care dă naștere unui raport juridic, iar condiția esențială de validitate a contractului este consimțământul valabil al părților. Dreptul de proprietate este garantat prin art. 41 din Constituție, nimeni neputând fi obligat la înstrăinarea bunului pe care îl posedă, fără consimțământul său. Dispozițiile Legii nr. 85/1992 nu pot fi aplicate în cazurile în care o societate comercială privatizată a cumpărat de la Fondul Proprietății de Stat tot patrimoniul societății comerciale cu capital de stat, în care este inclusă și locuința din litigiu, iar dacă totuși s-a aplicat, aceasta s-a făcut cu încălcarea Constituției. Exprimându-și opinia, Judecătoria Pătârlagele consideră că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992 sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, Curtea Constituțională pronunțându-se în acest sens prin mai multe decizii.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, modificată prin Legea nr. 79/1997, este neîntemeiată. Se arată că dreptul de proprietate este garantat prin art. 41 din Constituție, iar conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite de lege, astfel cum prevede alin. (1) al aceluiași articol din Constituție. Prin Legea nr. 85/1992, modificată prin Legea nr. 79/1997, s-a acordat fiecărui chiriaș posibilitatea să devină proprietar al unei locuințe din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, în condițiile liberalizării circulației juridice a acestora. Această posibilitate, care reprezintă o normă de justiție socială și economică, dând dreptul chiriașilor de a cumpăra locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal juridic, nu poate fi privită decât ca o limită, stabilită de lege, a dreptului de proprietate exercitat de societatea comercială, în al cărei patrimoniu se află locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat. Se mai arată că astfel de dispoziții contribuie la realizarea obligației statului de a lua măsuri de

dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția se referă la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, care prevede: *„Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.”*

În legătură cu constituționalitatea dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/1992, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii (de exemplu, prin Decizia nr. 10 din 8 martie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 5 mai 1994, și prin Decizia nr. 357 din 14 octombrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 22 ianuarie 1998), statuând că acestea sunt constituționale pentru următoarele considerente:

— art. 41 din Constituție prevede posibilitatea stabilirii prin lege a conținutului și limitelor dreptului de proprietate. Astfel, deși în proprietatea societăților comerciale sau a regiilor autonome au intrat și locuințele construite din fondurile proprii, legiferarea, ulterior adoptării Constituției, a opțiunii ca fiecare chiriaș din asemenea locuințe să devină proprietar nu poate fi privită decât ca o limitare legală a dreptului de proprietate stabilit de lege;

— se asigură chiriașilor dreptul și prioritatea la cumpărarea locuințelor, dând astfel expresie dispozițiilor art. 43 alin. (1) și ale art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituție cu privire la obligația statului de a crea condiții necesare pentru creșterea calității vieții și, mai ales, de a lua măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent;

— este o normă de justiție socială, dând posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal juridic. Ca atare, aceste dispoziții sunt nu numai conforme literei și spiritului art. 41 și 135 din Constituție, ci și legitimate din punct de vedere economic, social și moral.

S-a mai reținut, de asemenea, că art. 7 din Legea nr. 85/1992 este constituțional și în cazul privatizării societății comerciale din fondurile căreia s-a construit locuința ce a făcut obiectul vânzării, deoarece obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este o obligație **in rem**, deci în considerarea obiectului (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), până la data intrării în vigoare a legii, nu o obligație **in personam**, deci în considerarea faptului că societatea comercială era cu capital de stat, iar ulterior s-a privatizat. Schimbarea deținătorilor capitalului social al societății comerciale, de la stat la privatizări prin vânzarea

de acțiuni, în proporție de 70%, nu determină stingerea obligațiilor anterioare existente în sarcina acesteia, întrucât ele privesc societatea comercială ca debitor al obligațiilor respective, nu pe deținătorii capitalului social, în calitate de proprietari ai acțiunilor, care configurează, sub aspect juridic, acest capital.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine modificarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată își menține valabilitatea și în cauza de față și, în consecință, excepția de neconstituționalitate a

prevederilor art. 7 din Legea nr. 85/1992 urmează a fi respinsă.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia, în speță, obligarea la înstrăinarea locuinței s-a dispus prin hotărâre judecătorească, Curtea Constituțională nu este competentă să se pronunțe, aceasta fiind o problemă de aplicare a legii și nu de constituționalitate. Aceasta rezultă din art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, conform căreia „*Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției*”.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hidroconstrucția” — S.A. — Sucursala Siriu în Dosarul nr. 1.807/1998 al Judecătoriei Pătârlagele.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind prospectul de emisiune al unor certificate de trezorerie cu discount

Ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului
Finanțelor, cu modificările ulterioare,
având în vedere prevederile art. 25 din Legea bugetului de stat pe anul 1999 nr. 36/1999,
ale art. 7 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică, ale Convenției nr. 16.813/19/1998,
încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, și ale Regulamentului privind
operațiunile cu titluri de stat derulate de către Banca Națională a României în calitate sa de
agent al statului,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Ministerul Finanțelor anunță lansarea unei emisiuni de titluri de stat, numite
certificate de trezorerie cu discount, cu următoarele caracteristici:

Seria	Data emisiunii	Data scadenței	Numărul de zile	Valoarea emisiunii — lei —
E1 99.08.05	6 mai 1999	5 august 1999	91	1.517.390.000.000
E2 99.08.06	7 mai 1999	6 august 1999	91	500.000.000.000
E3 99.08.12	13 mai 1999	12 august 1999	91	1.387.110.000.000
E4 99.08.13	14 mai 1999	13 august 1999	91	500.000.000.000
E5 99.08.19	20 mai 1999	19 august 1999	91	2.036.450.000.000
E6 99.08.26	27 mai 1999	26 august 1999	91	839.120.000.000
E7 99.08.27	28 mai 1999	27 august 1999	91	500.000.000.000

Valorile împrumutate pot fi majorate sau micșorate până la anularea emisiunii, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului, comunicate de Ministerul Finanțelor în prezua licitației.

Art. 2. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc cu două zile lucrătoare înainte de data emisiunii, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Oferta de cumpărare va cuprinde valoarea nominală, costul total, rata discountului, prețul și randamentul.

Prețul și randamentul vor fi calculate utilizându-se următoarele formule:

$$P = \frac{1 - (d \times r)}{360} \quad \text{și}$$

$$y = \frac{r}{P}$$

în care:

P = prețul certificatului de trezorerie cu discount, exprimat cu șase zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului;

y = randamentul (rata dobânzii).

Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul de a respinge, parțial sau în totalitate, ofertele pe care nu le consideră a fi la un nivel acceptabil al randamentului (al ratei dobânzii).

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remes

București, 27 aprilie 1999.
Nr. 431.

Art. 3. — Băncile pot depune oferte competitive atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane juridice.

Fiecare bancă poate să depună maximum 5 oferte competitive. Fiecare ofertă competitivă va fi de minimum 100.000.000 lei, cu multipli de 10.000.000 lei.

Certificatele de trezorerie cu discount mai sus menționate nu se adresează persoanelor juridice nerezidente în România.

Nu sunt acceptate ofertele necompetitive.

Art. 4. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000.000 lei.

Art. 5. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 6. — Rezultatul licitației va fi stabilit în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop, și va fi dat publicității.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând costul total al certificatelor de trezorerie cu discount cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală totală a certificatelor de trezorerie cu discount.

Art. 8. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 9. — Direcția generală a datoriei publice va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.